

Izdevums
latviešu valodā

Informācija un paziņojumi

64. gadagājums

2021. gada 27. septembris

Saturs

IV Paziņojumi

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

Eiropas Savienības Tiesa

2021/C 391/01	Eiropas Savienības Tiesas jaunākās publikācijas <i>Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī</i>	1
---------------	---	---

V Atzinumi

JURIDISKAS PROCEDŪRAS

Tiesa

2021/C 391/02	Lieta C-717/20 P: Tiesas (astotā palāta) 2021. gada 6. jūlija rīkojums – <i>Marina Karpeta-Kovalyova</i> /Eiropas Komisija (Apelācija – Tiesas Reglamenta 181. pants – Civildienests – Līgumdarbinieki – Grieķijas diplomāta, kas pirms iecelšanas amatā dzīvoja Briselē, laulātā – Amatā iecelšanas vietas un interešu centra definīcija – Atteikums prasītājam piešķirt ekspatriācijas pabalstu un ar to saistītos maksājumus – Acīmredzami nepamatota apelācijas sūdzība)	2
2021/C 391/03	Lieta C-24/21: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2021. gada 14. janvārī iesniedza <i>Tribunale ordinario di Pordenone</i> (Itālija) – PH/ <i>Regione Autonoma Friuli Venezia Giulia</i>	2
2021/C 391/04	Lieta C-108/21: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko <i>Landgericht Köln</i> (Vācija) iesniedza 2021. gada 22. februārī – <i>Deutsche Lufthansa AG/NB</i>	3
2021/C 391/05	Lieta C-140/21: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko <i>Landgericht Köln</i> (Vācija) iesniedza 2021. gada 5. martā – <i>Deutsche Lufthansa AG/ED</i>	3
2021/C 391/06	Lieta C-167/21: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko <i>Landgericht Köln</i> (Vācija) iesniedza 2021. gada 15. martā – P/ <i>Deutsche Lufthansa AG</i>	4
2021/C 391/07	Lieta C-337/21: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko <i>Landgericht Frankfurt am Main</i> (Vācija) iesniedza 2021. gada 31. maijā FH/ <i>SunExpress Günes Ekspres Havacılık A.S.</i>	4

2021/C 391/08	Lieta C-356/21: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2021. gada 7. jūnijā iesniedza <i>Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy w Warszawie</i> (Polija) – J.K./TP S.A.	5
2021/C 391/09	Lieta C-367/21: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2021. gada 14. jūnijā iesniedza <i>Sąd Okręgowy w Warszawie</i> (Polija) – <i>Hewlett Packard Development Company LP/Senetic Spółka Akcyjna</i>	5
2021/C 391/10	Lieta C-376/21: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2021. gada 17. jūnijā iesniedza <i>Varhoven administrativen sad</i> (Bulgārija) – <i>Zamestnik-ministar na regionalnoto razvitie i blagoustroystvoto und rakovoditel na Upravliavashitia organ na Operativna programa "Regioni v rastezh" 2014-2020/Obshchina Razlog</i>	7
2021/C 391/11	Lieta C-377/21: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2021. gada 21. jūnijā iesniedza <i>Cour du travail de Mons</i> (Beļģija) – <i>Ville de Mons, Zone de secours Hainaut – Centre/RM</i>	7
2021/C 391/12	Lieta C-385/21: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2021. gada 22. jūnijā iesniedza <i>Înalta Curte de Casație și Justiție</i> (Rumānija) – <i>Zenith Media Communications SRL/Consiliul Concurenței</i>	8
2021/C 391/13	Lieta C-392/21: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2021. gada 24. jūnijā iesniedza <i>Curtea de Apel Cluj</i> (Rumānija) – <i>TJ/Inspectoratul General pentru Imigrări</i>	8
2021/C 391/14	Lieta C-402/21: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2021. gada 30. jūnijā iesniedza <i>Raad van State</i> (Nīderlande) – <i>Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid, E, C/S, Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid</i>	9
2021/C 391/15	Lieta C-410/21: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2021. gada 5. jūlijā iesniedza <i>Hof van Cassatie</i> (Beļģija) – <i>FU, DRV Intertrans BV</i>	10
2021/C 391/16	Lieta C-430/21: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2021. gada 14. jūlijā iesniedza <i>Curtea de Apel Craiova</i> (Rumānija) – <i>RS</i>	10
2021/C 391/17	Lieta C-437/21: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2021. gada 16. jūlijā iesniedza <i>Consiglio di Stato</i> (Itālija) – <i>Liberty Lines SpA/Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti</i>	11
2021/C 391/18	Lieta C-438/21 P: Apelācijas sūdzība, ko 2021. gada 14. jūlijā Eiropas Komisija iesniedza par Vispārējās tiesas (septītā palāta paplašinātā sastāvā) 2021. gada 5. maija spriedumu T-611/18 <i>Pharmaceutical Works Polpharma/EMA</i>	12
2021/C 391/19	Lieta C-439/21 P: Apelācijas sūdzība, ko 2021. gada 14. jūlijā <i>Biogen Netherlands BV</i> iesniedza par Vispārējās tiesas (septītā palāta paplašinātā sastāvā) 2021. gada 5. maija spriedumu T-611/18 <i>Pharmaceutical Works Polpharma/EMA</i>	13
2021/C 391/20	Lieta C-440/21 P: Apelācijas sūdzība, ko 2021. gada 15. jūlijā Eiropas Zāļu aģentūra iesniedza par Vispārējās tiesas (septītā palāta paplašinātā sastāvā) 2021. gada 5. maija spriedumu T-611/18 <i>Pharmaceutical Works Polpharma/EMA</i>	13
2021/C 391/21	Lieta C-456/21: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2021. gada 23. jūlijā iesniedza <i>Rechtbank Den Haag, zittingsplaats 's-Hertogenbosch</i> (Nīderlande) – <i>E, F/Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid</i>	14
2021/C 391/22	Lieta C-479/21: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2021. gada 3. augustā iesniedza <i>Supreme Court</i> (Īrija) – kriminālprocess pret SN un SD. Pārējie lietas dalībnieki: <i>Governor of Cloverhill Prison, Īrija, Attorney General, Governor of Mountjoy prison</i>	15
2021/C 391/23	Lieta C-480/21: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2021. gada 3. augustā iesniedza <i>Supreme Court</i> (Īrija) – <i>W O, J L/Minister for Justice and Equality</i>	16
2021/C 391/24	Lieta C-500/21 P: Apelācijas sūdzība, ko 2021. gada 13. augustā <i>Health Information Management (HIM)</i> iesniedza par Vispārējās tiesas (desmitā palāta) 2021. gada 9. jūnija spriedumu lietā T-235/19 <i>Health Information Management (HIM)/Komisija</i>	16

Vispārējā tiesa

2021/C 391/25	Lieta T-130/21 R: Vispārējās tiesas priekšsēdētāja 2021. gada 22. jūlija rīkojums – CCPL u.c./Komisija (Pagaidu noregulējums – Konkurēnce – Aizliegtas vienošanās – Mazumtirdzniecībai paredzēto pārtikas produktu iepakojuma tirgus – Lēmums, ar ko uzliek naudas sodu – Finansiāla garantija – 2006. gada pamatnostādnes naudas soda aprēķināšanai – Maksātspēja – Pieteikums par izpildes apturēšanu – “Fumus boni juris” neesamība)	18
2021/C 391/26	Lieta T-189/21 R: Vispārējās tiesas priekšsēdētāja 2021. gada 22. jūlija rīkojums – <i>Aloe Vera of Europe</i> /Komisija (Pagaidu noregulējums – Regula (EK) Nr. 1925/2006 – Aizliegtās vielas, ierobežotās vielas un vielas, kuras pārbauda Kopienas iestādes – Regula (ES) 2021/468 – Hidroksiantracēna atvasinājumus saturošu Aloe sugu lapu preparātu aizliegums – Pieteikums par izpildes apturēšanu – Steidzamības neesamība)	18
2021/C 391/27	Lieta T-285/21 R: Vispārējās tiesas 2021. gada 27. jūlija rīkojums – <i>Alliance française de Bruxelles-Europe</i> u.c./Komisija (Pagaidu noregulējums – Publiski pakalpojumu līgumi – Valodu apmācības pakalpojuma sniegšana – Pieteikums par pagaidu pasākumu noteikšanu – Steidzamības neesamība)	19
2021/C 391/28	Lieta T-440/21: Prasība, kas celta 2021. gada 20. jūlijā – TM/ECB	20
2021/C 391/29	Lieta T-457/21: Prasība, kas celta 2021. gada 2. augustā – <i>Coulter Ventures/EUIPO</i> – <i>iWeb</i> (“R”)	20
2021/C 391/30	Lieta T-475/21: Prasība, kas celta 2021. gada 6. augustā – Francija/Komisija	21
2021/C 391/31	Lieta T-476/21: Prasība, kas celta 2021. gada 6. augustā – <i>TransnetBW/ACER</i>	22
2021/C 391/32	Lieta T-480/21: Prasība, kas celta 2021. gada 9. augustā – <i>British Airways/Komisija</i>	23
2021/C 391/33	Lieta T-487/21: Prasība, kas celta 2021. gada 10. augustā – <i>Neoperl/EUIPO</i> (Santehnikas cilindriskas iebūvējamas sastāvdaļas attēlojums)	24
2021/C 391/34	Lieta T-492/21: Prasība, kas celta 2021. gada 11. augustā – <i>Aquind</i> u.c./ACER	25
2021/C 391/35	Lieta T-494/21: Prasība, kas celta 2021. gada 6. augustā – <i>Ryanair</i> un <i>Malta Air</i> /Komisija	25
2021/C 391/36	Lieta T-498/21: Prasība, kas celta 2021. gada 16. augustā – <i>Lotion/EUIPO</i> (“BLACK IRISH”)	26
2021/C 391/37	Lieta T-499/21: Prasība, kas celta 2021. gada 14. augustā – <i>Ryanair</i> /Komisija	27
2021/C 391/38	Lieta T-500/21: Prasība, kas celta 2021. gada 16. augustā – <i>Philip Morris Products/EUIPO</i> (“TOGETHER. FORWARD.”)	28
2021/C 391/39	Lieta T-501/21: Prasība, kas celta 2021. gada 16. augustā – <i>Philip Morris Products/EUIPO</i> (Figūra, ko veido līniju melnā un baltā krāsā kombinācija, kura rada kuba stūri)	28
2021/C 391/40	Lieta T-502/21: Prasība, kas celta 2021. gada 16. augustā – <i>Philip Morris Products/EUIPO</i> (Figūra, ko veido līniju melnā un baltā krāsā kombinācija, kura rada četrstūri)	29

IV

(Paziņojumi)

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

EIROPAS SAVIENĪBAS TIESA

Eiropas Savienības Tiesas jaunākās publikācijas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*

(2021/C 391/01)

Jaunākā publikācija

OV C 382, 20.9.2021.

Iepriekšējās publikācijas

OV C 368, 13.9.2021.

OV C 357, 6.9.2021.

OV C 349, 30.8.2021.

OV C 338, 23.8.2021.

OV C 329, 16.8.2021.

OV C 320, 9.8.2021.

Šie teksti pieejami

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Atzinumi)

JURIDISKAS PROCEDŪRAS

TIESA

Tiesas (astotā palāta) 2021. gada 6. jūlija rīkojums – *Marina Karpeta-Kovalyova*/Eiropas Komisija

(Lieta C-717/20 P) ⁽¹⁾

(Apelācija – Tiesas Reglamenta 181. pants – Civildienests – Līgumdarbinieki – Grieķijas diplomāta, kas pirms iecelšanas amatā dzīvoja Briselē, laulātā – Amatā iecelšanas vietas un interešu centra definīcija – Atteikums prasītājam piešķirt ekspatriācijas pabalstu un ar to saistītos maksājumus – Acīmredzami nepamatota apelācijas sūdzība)

(2021/C 391/02)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Marina Karpeta-Kovalyova* (pārstāvis: *S. Pappas*, advokāts)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Komisija

Rezolutīvā daļa

- 1) Apelācijas sūdzību noraidīt kā acīmredzami nepamatotu.
- 2) *Marina Karpeta-Kovalyova* sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

⁽¹⁾ OV C 329, 16.8.2021.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2021. gada 14. janvārī iesniedza *Tribunale ordinario di Pordenone* (Itālija) – *PH/Regione Autonoma Friuli Venezia Giulia*

(Lieta C-24/21)

(2021/C 391/03)

Tiesvedības valoda – itāļu

Iesniedzējtiesa

Tribunale ordinario di Pordenone

Pamatlietas puses

Prasītājs: PH

Atbildētājs: *Regione Autonoma Friuli Venezia Giulia*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Friuli Venēcijas Džūlijas Reģionālā likuma Nr. 5/2011 2.1. pantā paredzētais aizliegums, ar ko tiek ieviesti līdzāspastāvēšanas pasākumi, kuri izpaužas kā aizliegums audzēt kukurūzas šķirni MON 810 Friuli Venēcijas Džūlijas reģiona teritorijā, atbilst vai ir pretrunā visai Direktīvas 2001/18 ⁽¹⁾ sistēmai, ņemot vērā arī Regulu Nr. 1829/2003 ⁽²⁾ un Ieteikumā [2010]/C 200/01 ⁽³⁾ paredzēto?
- 2) Vai minētais aizliegums var veidot arī pasākumu ar līdzvērtīgu iedarbību un tātad būt pretrunā LESD 34., 35. un 36. pantam?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2001/18/EK (2001. gada 12. marts) par ģenētiski modificētu organismu apzinātu izplatīšanu vidē un Padomes Direktīvas 90/220/EEK atcelšanu (OV 2001, L 106, 1. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1829/2003 (2003. gada 22. septembris) par ģenētiski modificētu pārtiku un barību (Dokuments attiecas uz EEZ) (OV 2003, L 268, 1. lpp.).

⁽³⁾ Komisijas Ieteikums (2010. gada 13. jūlijs) par pamatnostādņēm, kā izstrādāt valsts līdzāspastāvēšanas pasākumus, kas vajadzīgi, lai izvairītos no netišas ĢMO klātbūtnes parastajās un bioloģiskajās kultūrās (OV 2010, C 200, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko *Landgericht Köln* (Vācija) iesniedza 2021. gada 22. februārī – *Deutsche Lufthansa AG/NB*

(Lieta C-108/21)

(2021/C 391/04)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Landgericht Köln

Pamatlietas puses:

Prasītāja: Deutsche Lufthansa AG

Atbildētājs: NB

Prejudiciālais jautājums

Vai gaisa pārvadātāja darbinieku streiks pēc arodbiedrības aicinājuma ir ārkārtējs apstāklis Regulas (EK) Nr. 261/2004 ⁽¹⁾ 5. panta 3. punkta izpratnē?

Ar Tiesas priekšsēdētāja 2021. gada 17. jūnija rīkojumu lieta tika izslēgta no Tiesas reģistra.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (2004. gada 11. februāris), ar ko paredz kopīgus noteikumus par kompensāciju un atbalstu pasažieriem sakarā ar iekāpšanas atteikumu un lidojumu atcelšanu vai ilgu kavēšanos un ar ko atceļ Regulu (EEK) Nr. 295/91 (OV 2004, L 46, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko *Landgericht Köln* (Vācija) iesniedza 2021. gada 5. martā – *Deutsche Lufthansa AG/ED*

(Lieta C-140/21)

(2021/C 391/05)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Landgericht Köln

Pamatlietas puses

Prasītāja: Deutsche Lufthansa AG

Atbildētāja: ED

Prejudiciālais jautājums

Vai gaisa pārvadātāja darbinieku streiks pēc arodbiedrības aicinājuma ir ārkārtējs apstāklis Regulas (EK) Nr. 261/2004 ⁽¹⁾ 5. panta 3. punkta izpratnē?

Ar Tiesas priekšsēdētāja 2021. gada 18. jūnija rīkojumu lieta tika izslēgta no Tiesas reģistra.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (2004. gada 11. februāris), ar ko paredz kopīgus noteikumus par kompensāciju un atbalstu pasažieriem sakarā ar iekāpšanas atteikumu un lidojumu atcelšanu vai ilgu kavēšanos un ar ko atceļ Regulu (EEK) Nr. 295/91 (OV 2004, L 46, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko *Landgericht Köln* (Vācija) iesniedza 2021. gada 15. martā – P]/*Deutsche Lufthansa AG*

(Lieta C-167/21)

(2021/C 391/06)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Landgericht Köln

Pamatlietas puses

Prasītājs: P]

Atbildētāja: *Deutsche Lufthansa AG*

Prejudiciālais jautājums

Vai gaisa pārvadātāja darbinieku streiks pēc arodbiedrības aicinājuma ir ārkārtējs apstāklis Regulas (EK) Nr. 261/2004 ⁽¹⁾ 5. panta 3. punkta izpratnē?

Ar Tiesas priekšsēdētāja 2021. gada 18. jūnija rīkojumu lieta tika izslēgta no Tiesas reģistra.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (2004. gada 11. februāris), ar ko paredz kopīgus noteikumus par kompensāciju un atbalstu pasažieriem sakarā ar iekāpšanas atteikumu un lidojumu atcelšanu vai ilgu kavēšanos un ar ko atceļ Regulu (EEK) Nr. 295/91 (OV 2004, L 46, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko *Landgericht Frankfurt am Main* (Vācija) iesniedza 2021. gada 31. maijā FH/*SunExpress Günes Ekspres Havacilik A.S.*

(Lieta C-337/21)

(2021/C 391/07)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Landgericht Frankfurt am Main

Pamatlietas puses

Prasītājs: FH

Atbildētāja: *SunExpress Günes Ekspres Havacilik A.S.*

Prejudiciālais jautājums

Vai Regulas (EK) Nr. 261/2004⁽¹⁾ 7. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka ar tiešsaistes aģenta starpniecību pie dažādiem gaisa pārvadātājiem vienlaikus rezervētu lidojumu gadījumā pastāv tiesības saņemt kompensāciju no gaisa pārvadātāja, kurš apkalpo lidojuma pirmo posmu, ja lidojums pirmajā posmā ir kavējies mazāk par trim stundām, taču tā rezultātā tika nokavēts savienotais reiss un tāpēc pasažieris galamērķī ieradās ar vairāk nekā trīs stundu ilgu nokavēšanos un ja gaisa pārvadātājs, kurš apkalpo pirmo posmu, nav nedz otrā posma pārvadājuma līguma partneris, nedz tam bija zināms par apstākli, ka vienlaikus pie cita gaisa pārvadātāja ir ticis rezervēts savienots reiss?

Ar Tiesas priekšsēdētāja 2021. gada 28. jūnija rīkojumu lieta tika izslēgta no Tiesas reģistra.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (2004. gada 11. februāris), ar ko paredz kopīgus noteikumus par kompensāciju un atbalstu pasažieriem sakarā ar iekāpšanas atteikumu un lidojumu atcelšanu vai ilgu kavēšanos un ar ko atceļ Regulu (EEK) Nr. 295/91 (OV 2004, L 46, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2021. gada 7. jūnijā iesniedza *Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy w Warszawie* (Polija) – J.K./TP S.A.

(Lieta C-356/21)

(2021/C 391/08)

Tiesvedības valoda – poļu

Iesniedzējtiesa

Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy w Warszawie

Pamatlietas puses

Prasītājs: J. K.

Atbildētāja: TP S.A.

Prejudiciālais jautājums

Vai Padomes Direktīvas 2000/78/EK (2000. gada 27. novembris), ar ko nosaka kopēju sistēmu vienlīdzīgai attieksmei pret nodarbinātību un profesiju⁽¹⁾, 3. panta 1. punkta a) un c) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tas ļauj izslēgt no Padomes Direktīvas 2000/78/EK piemērošanas jomas – un līdz ar to izslēgt sankcijas, kas ieviestas valsts tiesību sistēmā, pamatojoties uz Padomes Direktīvas 2000/78/EK 17. pantu, – līgumslēdzējas puses izvēles brīvību, ja vien tā nav balstīta uz dzimumu, rasi, etnisko izcelsmi vai valstspiederību, situācijā, kad diskriminācija izpaustos kā atteikums noslēgt civiltiesisku līgumu, saskaņā ar kuru darbs būtu jāveic fiziskai personai pašnodarbinātas personas statusā, ja šāda atteikuma iemesls būtu potenciālas līgumslēdzējas puses seksuālā orientācija?

⁽¹⁾ OV 2000, L 303, 16. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2021. gada 14. jūnijā iesniedza *Sąd Okręgowy w Warszawie* (Polija) – *Hewlett Packard Development Company LP/Senetic Spółka Akcyjna*

(Lieta C-367/21)

(2021/C 391/09)

Tiesvedības valoda – poļu

Iesniedzējtiesa

Sąd Okręgowy w Warszawie

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Hewlett Packard Development Company LP*

Atbildētāja: *Senetic Spółka Akcyjna*

Prejudiciālie jautājumi

1) Vai LESD 36. panta otrais teikums, lasot to kopsakarā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 (2017. gada 14. jūnijs) par Eiropas Savienības preču zīmi⁽¹⁾ 15. panta 1. punktu, kā arī Līguma par Eiropas Savienību 19. panta 1. punkta otro teikumu [daļu], ir jāinterpretē tādējādi, ka tie nepieļauj dalībvalstu tiesu praksi, saskaņā ar kuru tiesas:

- apmierinot ES preču zīmes īpašnieka prasījumu aizliegt ar ES preču zīmi apzīmēto preču ieviešanu/importu, izvešanu/eksportu, reklāmu vai uzdot izņemt šīs preces no tirgus;
- lemjot nodrošinājuma procedūrā par tādu preču arestu, kas apzīmētas ar ES preču zīmi;

no lēmumos atsauca uz “priekšmetiem, ko preču zīmes īpašnieks nav laidis tirgū vai nav piekritis laist tirgū Eiropas Ekonomikas zonā” – kā rezultātā konstatējums pat to, uz kuriem ar ES preču zīmi apzīmētajiem priekšmetiem attiecas iepriekšminētie rīkojumi vai aizliegumi (t.i., konstatējums par to, kurus priekšmetus preču zīmes īpašnieks nav laidis tirgū vai nav piekritis laist tirgū Eiropas Ekonomikas zonā), ņemot vērā sprieduma vispārīgo formulējumu, ir jāveic izpildes institūcijai, kura, veicot iepriekš minētos konstatējumus, balstās uz preču zīmes īpašnieka paziņojumiem vai tā sniegtajiem rīkiem (tostarp IT rīkiem un datubāzēm), savukārt iepriekšminēto izpildes institūcijas konstatējumam apstrīdēšana tiesā parastajā tiesvedībā ir izslēgta vai ierobežota, ņemot vērā to tiesiskās aizsardzības līdzekļu raksturu, kas ir pieejami atbildētājam nodrošinājuma procedūrā un izpildes procedūrā?

2) Vai Līguma par Eiropas Savienības darbību 34., 35. un 36. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tie izslēdz Kopienas (pašlaik – ES) preču zīmes īpašnieka iespēju atsaukties uz aizsardzību, kas paredzēta Padomes Regulas (EK) Nr. 207/2009 (2009. gada 26. februāris) par Kopienas preču zīmi 9. un 102. pantā (tagad Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 (2017. gada 14. jūnijs) par Eiropas Savienības preču zīmi 9. un 130. pants), ja:

- Kopienas (ES) preču zīmes īpašnieks Eiropas Ekonomikas zonas teritorijā un ārpus tās veic ar šo preču zīmi apzīmēto preču izplatīšanu tādējādi, ka tā tiek veikta ar pilnvaroto izplatītāju starpniecību, kuri var tālāk pārdot ar šo preču zīmi apzīmētās preces subjektiem, kas nav šo preču galapatērētāji, tikai tad, ja šie subjekti pieder oficiālajam izplatīšanas tīklam, savukārt pilnvarotajiem izplatītājiem ir jāiegādājas preces tikai no citiem pilnvarotajiem izplatītājiem vai no preču zīmes īpašnieka;
- ar preču zīmi apzīmētajām precēm nav nekāda marķējuma vai citu īpašu iezīmju, kas ļautu noteikt vietu, kurā preču zīmes īpašnieks ir laidis tās tirgū vai arī tas ticis darīts ar viņa piekrišanu;
- atbildētājs iegādājās ar preču zīmi apzīmētās preces Eiropas Ekonomikas zonas teritorijā;
- atbildētājs saņēma no ar preču zīmi apzīmēto preču pārdevējiem paziņojumus, ka saskaņā ar tiesību normām šīs preces var tikt laistas tirgū Eiropas Ekonomikas zonas teritorijā;
- ES preču zīmes īpašnieks nenodrošina nekādu IT rīku (vai citu rīku) un neizmanto marķējuma sistēmu, kas ļautu potenciālam ar preču zīmi apzīmētās preces pircējam pirms preces iegādes patstāvīgi pārbaudīt šo preču laišanas tirgū Eiropas Ekonomikas zonas teritorijā likumīgumu, un atteicas veikt šādu pārbaudi pēc pircēja lūguma?

⁽¹⁾ OV 2017, L 154, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2021. gada 17. jūnijā iesniedza Varhoven administrativen sad (Bulgārija) – Zamestnik-ministar na regionalnoto razvitie i blagoustroystvoto und rakovoditel na Upravliavashtia organ na Operativna programa “Regioni v rastezh” 2014-2020/Obshtina Razlog

(Lieta C-376/21)

(2021/C 391/10)

Tiesvedības valoda – bulgāru

Iesniedzējtiesa

Varhoven administrativen sad

Pamatlietas puses

Kasācijas sūdzības iesniedzējs: Zamestnik-ministar na regionalnoto razvitie i blagoustroystvoto und rakovoditel na Upravliavashtia organ na Operativna programa “Regioni v rastezh” 2014-2020

Atbildētāja kasācijas tiesvedībā: Obshtina Razlog

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Regulas 2018/1046⁽¹⁾ 160. panta 1. un 2. punkts, kā arī Regulas Nr. 966/2012 102. panta 1. un 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tie ir piemērojami arī Eiropas Savienības dalībvalstu līgumslēdzējām iestādēm, ja publiskie līgumi, kuru līgumslēgšanas tiesības tās piešķir, tiek finansēti no Eiropas strukturālo un investīciju fondu līdzekļiem?
- 2) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir apstiprinoša: Vai Regulas 2018/1046 160. panta 1. punktā un Regulas Nr. 966/2012 102. panta 1. punktā noteiktie pārskatāmības, samērīguma, vienlīdzīgas attieksmes un nediskriminācijas principi ir jāinterpretē tādējādi, ka tie pieļauj pilnīgu konkurences ierobežošanu, piešķirot publiskā līguma slēgšanas tiesības sarunu procedūrā bez iepriekšējas līguma paziņojuma publicēšanas, ja publiskā līguma priekšmetam nav raksturīgo īpatnību, no kurām objektīvi izriet prasība, lai to izpildītu tikai uz sarunām uzaicinātais saimnieciskās darbības subjekts? It īpaši, vai Regulas 2018/1046 160. panta 1. un 2. punkts, lasot tos kopā ar 164. panta 1. punkta d) apakšpunktu, un Regulas Nr. 966/2012 102. panta 1. un 2. punkts, lasot tos kopā ar 104. panta 1. punkta d) apakšpunktu, ir jāinterpretē tādējādi, ka ar tiem tiek pieļauts tāds valsts tiesiskais regulējums kā pamatlietā aplūkotais, saskaņā ar kuru līgumslēdzēja iestāde pēc līgumslēgšanas tiesību piešķiršanas procedūras apturēšanas, pamatojoties uz faktu, ka vienīgais iesniegtais piedāvājums ir nepiemērots, var arī aicināt tikai vienu saimnieciskās darbības subjektu piedalīties sarunu procedūrā bez iepriekšējas līguma paziņojuma publicēšanas, ja publiskā līguma priekšmetam nav raksturīgo īpatnību, no kurām objektīvi izriet prasība, lai to izpildītu tikai uz sarunām uzaicinātais saimnieciskās darbības subjekts?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES, Euratom) 2018/1046 (2018. gada 18. jūlijs) par finanšu noteikumiem, ko piemēro Savienības vispārējam budžetam, ar kuru groza Regulas (ES) Nr. 1296/2013, (ES) Nr. 1301/2013, (ES) Nr. 1303/2013, (ES) Nr. 1304/2013, (ES) Nr. 1309/2013, (ES) Nr. 1316/2013, (ES) Nr. 223/2014, (ES) Nr. 283/2014 un Lēmumu Nr. 541/2014/ES un atceļ Regulu (ES, Euratom) Nr. 966/2012 (OV 2018, L 193, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2021. gada 21. jūnijā iesniedza Cour du travail de Mons (Belģija) – Ville de Mons, Zone de secours Hainaut – Centre/RM

(Lieta C-377/21)

(2021/C 391/11)

Tiesvedības valoda – franču

Iesniedzējtiesa

Cour du travail de Mons

Pamatlietas puses

Prasītāji: Ville de Mons, Zone de secours Hainaut – Centre

Atbildētājs: RM

Prejudiciālie jautājumi

Vai Padomes Direktīvas 97/81/EK (1997. gada 15. decembris) par UNICE, CEEP un EAK noslēgto pamat nolīgumu par nepilna darba laika darbu ⁽¹⁾ 4. klauzula ir jāinterpretē tādējādi, ka tai nav pretrunā tāds valsts tiesiskais regulējums, saskaņā ar kuru, aprēķinot pilna darba laika profesionālo ugunsdzēsēju atalgojumu, finansiāla darba stāža noteikšanas nolūkā ieskaita nepilna darba laika brīvprātīgā ugunsdzēsēja nostrādāto laiku, ņemot vērā darba apjomu, proti, faktiski nostrādāto laiku saskaņā ar "prorata temporis" principu, un nevis visu pakalpojumu sniegšanas laikposmu?

⁽¹⁾ (JO 1998, L 14, 9. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2021. gada 22. jūnijā iesniedza *Înalta Curte de Casație și Justiție* (Rumānija) – *Zenith Media Communications SRL/Consiliul Concurenței*

(Lieta C-385/21)

(2021/C 391/12)

Tiesvedības valoda – rumāņu

Iesniedzējtiesa

Înalta Curte de Casație și Justiție

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Zenith Media Communications SRL*

Atbildētāja: *Consiliul Concurenței*

Prejudiciālie jautājumi

Vai LES 4. panta 3. punkts un LESD 101. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka:

- 1) tie uzliek dalībvalsts konkurences uzraudzības iestādei pienākumu interpretēt valsts tiesību normu, kura regulē naudas soda noteikšanu atbilstoši samērīguma principam, tādējādi, ka ir jāpārbauda apstākļi, vai kopējais apgrozījums, kas norādīts grāmatvedības bilances par iepriekšējo finanšu gadu peļņas un zaudējumu kontos, pareizi atspoguļo saimnieciskās un finansiālās darbības, atbilstoši ekonomiskajai realitātei?
- 2) ievērojot samērīguma principu, tie liedz tādu dalībvalsts konkurences uzraudzības iestādes praksi, kas uzliek naudas sodu par apgrozījumu, kas norādīts grāmatvedības bilances par iepriekšējo finanšu gadu peļņas un zaudējumu kontos un kas ietver summas, kuras norādītas turpmākos rēķinos galalietotājiem par pakalpojumiem, par kuriem tika veikta laukuma iegādes plašsaziņas līdzekļos starpniecības darbība, nevis tikai komisijas maksas par starpniecības darbību?
- 3) tiem ir pretrunā tāda valsts tiesību normas interpretācija, ka atbildība par pareizu reģistrāciju grāmatvedībā un par to, lai tiktu pareizi atspoguļotas saimnieciskās un finansiālās darbības, atbilstoši ekonomiskajai realitātei, tiek uzlikta sodītajam uzņēmumam, un ka dalībvalsts konkurences uzraudzības iestādei saistošs ir veids, kādā sodītais uzņēmums pilda šo pienākumu?

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2021. gada 24. jūnijā iesniedza *Curtea de Apel Cluj* (Rumānija) – *TJ/Inspectoratul General pentru Imigrări*

(Lieta C-392/21)

(2021/C 391/13)

Tiesvedības valoda – rumāņu

Iesniedzējtiesa

Curtea de Apel Cluj

Pamatlietas puses

Apelācijas sūdzības iesniedzējs-prasītājs: TJ

Atbildētāja apelācijas instancē-atbildētāja: Inspectoratul General pentru Imigrări

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Padomes Direktīvas 90/270/EEK (1990. gada 29. maijs) par minimālajām prasībām attiecībā uz drošību un veselības aizsardzību darbā ar displeju ierīcēm ⁽¹⁾ 9. pantā izmantotais jēdziens “speciālais koriģējošais līdzeklis” ir jāinterpretē tādā nozīmē, ka tas nevar iekļaut optiskās brilles?
- 2) Vai Padomes Direktīvas 90/270/EEK 9. pantā izmantotais jēdziens “speciālais koriģējošais līdzeklis” ir jāsaprot tikai kā līdzeklis, ko izmanto vienīgi darba vietā/darba pienākumu veikšanai?
- 3) Vai pienākums nodrošināt speciālu koriģējošo līdzekli, kas paredzēts Padomes Direktīvas 90/270/EEK 9. pantā, attiecas tikai un vienīgi uz līdzekļa iegādi, ko veic darba devējs, vai arī to var interpretēt plaši, proti, iekļaujot arī iespēju, ka darba devējs sedz līdzekļa iegādei nepieciešamos izdevumus, kas radušies darba ņēmējam?
- 4) Vai ar Padomes Direktīvas 90/270/EEK 9. pantu ir saderīgi, ka darba devējs sedz šos izdevumus kā vispārēju atalgojuma palielinājumu, ko pastāvīgi maksā kā “palielinājumu par apgrūtināšiem darba apstākļiem”?

⁽¹⁾ OV 1990, L 156, 14. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2021. gada 30. jūnijā iesniedza Raad van State (Nīderlande) – Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid, E, C/S, Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

(Lieta C-402/21)

(2021/C 391/14)

Tiesvedības valoda – holandiešu

Iesniedzējtiesa

Raad van State

Pamatlietas puses

Apelācijas sūdzības iesniedzēji: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid, E, C

Atbildētāji apelācijas tiesvedībā: S, Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Turcijas pilsoņi, kuriem ir tiesības, kas izriet no Lēmuma Nr. 1/80 6. vai 7. panta, var papildus atsaukties uz Lēmuma Nr. 1/80 ⁽¹⁾ 13. pantu?
- 2) Vai no Lēmuma Nr. 1/80 14. panta izriet, ka Turcijas pilsoņi vairs nevar atsaukties uz Lēmuma Nr. 1/80 13. pantu, ja viņi savas personīgas rīcības dēļ rada pastāvošus, reālus un pietiekami nopietnus draudus sabiedrības pamatinteresēm?
- 3) Vai, lai attaisnotu jauno ierobežojumu, saskaņā ar kuru Turcijas pilsoņu uzturēšanās tiesības var tikt izbeigtas pat pēc 20 gadiem sabiedriskās kārtības apsvērumu dēļ, var norādīt uz izmaiņām sabiedrības uzskatos, kuru rezultātā ir ieviests jaunais ierobežojums? Vai šajā ziņā ir pietiekami tas, ka jaunais ierobežojums veicina sabiedriskās kārtības mērķi, vai arī ir nepieciešams, lai ierobežojums būtu piemērots šī mērķa sasniegšanai un nepārsniegtu tā sasniegšanai nepieciešamo?

⁽¹⁾ EEK un Turcijas Asociācijas padomes 1980. gada 19. septembra Lēmums Nr. 1/80 par Eiropas Ekonomikas kopienas un Turcijas asociācijas attīstību.

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2021. gada 5. jūlijā iesniedza Hof van Cassatie (Beļģija) –
FU, DRV Intertrans BV**

(Lieta C-410/21)

(2021/C 391/15)

Tiesvedības valoda – holandiešu

Iesniedzējtiesa

Hof van Cassatie

Pamatlietas puses

Kasācijas sūdzības iesniedzējs: FU, DRV Intertrans BV

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 987/2009 ⁽¹⁾ (2009. gada 16. septembris), ar ko nosaka īstenošanas kārtību Regulai (EK) Nr. 883/2004 par sociālās nodrošināšanas sistēmu koordinēšanu, 5. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tad,
 - ja dalībvalsts, kas ir izsniegusi A1 sertifikātus, iestādes pēc nodarbinātības dalībvalsts iestāžu lūguma ar atpakaļejošu spēku atsaukt šos sertifikātus tikai uz laiku atsauc šos sertifikātus, paziņojot, ka tie vairs nav saistoši, kā rezultātā var turpināt kriminālprocesu nodarbinātības dalībvalstī, un ka dalībvalsts, kas izsniegusi A1 sertifikātus, galīgu lēmumu pieņems tikai pēc šā kriminālprocesa galīgas pabeigšanas, vairs nav spēkā ar A1 sertifikātiem pamatotais pieņēmums, ka attiecīgie darba ņēmēji pienācīgi ir pievienojušies šīs izsniedzējas dalībvalsts sociālā nodrošinājuma sistēmai un šie A1 sertifikāti vairs nav saistoši nodarbinātības dalībvalsts iestādēm,
 - ja uz šo jautājumu tiek sniegta noliedzosa atbilde, nodarbinātības dalībvalsts iestādes, ņemot vērā Tiesas judikatūru, drīkst ņemt vērā attiecīgos A1 sertifikātus krāpšanas dēļ?
- 2) Vai Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 883/2004 ⁽²⁾ (2004. gada 29. aprīlis) par sociālās nodrošināšanas sistēmu koordinēšanu, 13. panta 1. punkta b) apakšpunkta i) daļa, Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 1071/2009 ⁽³⁾ (2009. gada 21. oktobris), ar ko nosaka kopīgus noteikumus par autopārvadātāja profesionālās darbības veikšanas nosacījumiem un atceļ Padomes Direktīvu 96/26/EK, 3. panta 1. punkta a) apakšpunkts un 11. panta 1. punkts, kā arī Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 1072/2009 ⁽⁴⁾ (2009. gada 21. oktobris) par kopīgiem noteikumiem attiecībā uz piekļuvi starptautisko kravas autopārvadājumu tirgum 4. panta 1. punkta a) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka no tā, ka uzņēmums kādā Eiropas Savienības dalībvalstī saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1071/2009 un Regulu (EK) Nr. 1072/2009 saņem autopārvadājumu atļauju un līdz ar to tam faktiski ir stabili ir jāveic uzņēmējdarbība šajā dalībvalstī, neizbēgami izriet neapstrīdams pierādījums tam, ka – lai noteiktu piemērojamo sociālā nodrošinājuma sistēmu – šā uzņēmuma juridiskā adrese Regulas (EK) Nr. 883/2004 13. panta 1. punkta izpratnē atrodas šajā dalībvalstī un ka nodarbinātības dalībvalsts iestādēm šis konstatējums ir saistošs?

⁽¹⁾ OV 2009, L 284, 1. lpp.

⁽²⁾ OV 2004, L 166, 1. lpp.

⁽³⁾ OV 2009, L 300, 51. lpp.

⁽⁴⁾ OV 2009, L 300, 72. lpp.

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2021. gada 14. jūlijā iesniedza Curtea de Apel Craiova
(Rumānija) – RS**

(Lieta C-430/21)

(2021/C 391/16)

Tiesvedības valoda – rumāņu

Iesniedzējtiesa

Curtea de Apel Craiova

Pamatlietas puses

Prasītājs: RS

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai tiesu neatkarības princips, kas noteikts LES 19. panta 1. punkta otrajā daļā, lasot to kopsakarā ar LES 2. pantu un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. pantu, pieļauj tādu valsts tiesību normu kā Rumānijas Konstitūcijas 148. panta 2. punkts, interpretācijā, kādu tam devusi *Curtea Constituțională* (Konstitucionālā tiesa) savā nolēmumā Nr. 390/2021 un atbilstoši kurai valsts tiesas nav tiesīgas izvērtēt valsts tiesību normas, kas ar *Curtea Constituțională* nolēmumu atzīta par atbilstošu Konstitūcijai, saderību ar Eiropas Savienības tiesību normām?
- 2) Vai tiesu neatkarības princips, kas noteikts LES 19. panta 1. punkta otrajā daļā, lasot to kopsakarā ar LES 2. pantu un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. pantu, pieļauj tādu valsts tiesību normu kā Rumānijas Likuma Nr. 303/2004 par tiesnešu un prokuroru statusu 99. panta §) punkts, kurā ir atļauts ierosināt disciplinārlietu un piemērot disciplinārsodu tiesnesim par kāda *Curtea Constituțională* (Konstitucionālā tiesa) sprieduma neievērošanu gadījumā, kad viņam tiek prasīts atzīt Eiropas Savienības tiesību prioritāru piemērošanu pār kāda *Curtea Constituțională* nolēmuma apsvērumu, – valsts tiesību normu, kas minētajam tiesnesim atņem iespēju piemērot Eiropas Savienības Tiesas spriedumu, ko viņš uzskata par prioritāru?
- 3) Vai tiesu neatkarības princips, kas noteikts LES 19. panta 1. punkta otrajā daļā, lasot to kopsakarā ar LES 2. pantu un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. pantu, pieļauj tādu valsts tiesu praksi, kas liedz tiesnesim – neizpildes gadījumā piemērojot disciplinārsodu, – piemērot Eiropas Savienības Tiesas judikatūru kriminālprocesos, kuros tiek apstrīdēts kriminālprocesa saprātīgs ilgums, ko reglamentē Rumānijas Kriminālprocesa kodeksa 488. ¹ pants?

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2021. gada 16. jūlijā iesniedza *Consiglio di Stato* (Itālija) – *Liberty Lines SpA/Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti*

(Lieta C-437/21)

(2021/C 391/17)

Tiesvedības valoda – itāļu

Iesniedzējtiesa

Consiglio di Stato

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Liberty Lines SpA*

Atbildētāja: *Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti*

Prejudiciālie jautājumi

Vai [Savienības] tiesības, un it paši pakalpojumu aprites brīvības princips un maksimālas konkurences atvērības princips pakalpojumu publiskā iepirkuma jomā nepieļauj tādu tiesību normu kā 2017. gada 24. aprīļa Leģislatīvā dekrēta Nr. 50 47. panta 11.a punkts, kas pārveidots par 2017. gada 21. jūnija Likumu Nr. 96, kurā:

- pasažieru jūras ātrsatiksmes pārvadājumi starp Messina [Mesina] ostu un *Reggio Calabria* [Kalabrijas reģionu] tiek pielīdzināti vai vismaz ļauj ar likumu tos pielīdzināt dzelzceļa pārvadājumiem pa jūru starp pussalu un Sicīlija [Sicīlija], kas minēts Satiksmes un navigācijas ministrijas 2000. gada 31. oktobra Dekrēta Nr. 138 T 2. panta e) punktā;
- dzelzceļa pārvadājumi pa jūru tiek rezervēti vai šķietami rezervēti *Rete ferroviaria italiana S.p.a.* labā, tostarp izmantojot ātrgaitas kuģus starp Sicīliju un pussalu?

Apelācijas sūdzība, ko 2021. gada 14. jūlijā Eiropas Komisija iesniedza par Vispārējās tiesas (septītā palāta paplašinātā sastāvā) 2021. gada 5. maija spriedumu T-611/18 *Pharmaceutical Works Polpharma/EMA*

(Lieta C-438/21 P)

(2021/C 391/18)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Eiropas Komisija (pārstāvji: L. Haasbeek, S. Bourgois, A. Sipos)

Pārējās lietas dalībnieces: *Pharmaceutical Works Polpharma S.A.*, Eiropas Zāļu aģentūra (EMA), *Biogen Netherlands BV*

Prasījumi

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi Tiesai ir šādi:

- atcelt pārsūdzēto spriedumu;
- noraidīt pirmajā instancē iesniegto prasības pieteikumu un
- piespriest *Pharmaceutical Works Polpharma S.A.* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Šī apelācijas sūdzība attiecas uz pārsūdzētā sprieduma 181.–218., 224.–238., 248.–265., 273.–275., 280.–282., 288., 289. un 292. punktu, kā arī uz tā 295. un 296. punktā izdarītajiem secinājumiem un rezolutīvo daļu.

Komisija izvirza četrus apelācijas pamatus.

1. Vispārējā tiesa esot acīmredzami sagrozījusi faktus un tā rezultātā esot izdarījusi acīmredzami kļūdainus juridiskus secinājumus, jo pārsūdzētā sprieduma pamatojumu tā esot balstījusi uz nepareizu pieņēmumu, ka Vācijas iestāde *Bundesinstitut für Arzneimittel und Medizinprodukte (BfArM)* [Federālais zāļu un medicīnas ierīču institūts] zāles “Fumaderm” pirmo un vienīgo reizi ir izvērtējusi 1994. gadā.
2. Vispārējā tiesa esot pārkāpusi Direktīvas 2001/83⁽¹⁾ 6. panta 1. punktu, kā tas ir interpretēts Tiesas judikatūrā, jo tā pieprasīja, lai EMA un Komisijas veicamajā vērtējumā par to, vai uz divām zālēm attiecas viena un tā pati visaptverošā tirdzniecības atļauja (turpmāk tekstā – “VTA”), tiktu atkārtoti izvērtēts sākotnējo zāļu kvalitatīvais sastāvs darbīgās vielas ziņā.

Pirmkārt, Vispārējā tiesa esot prettiesiski iekļāvusi VTA vērtējumā tādu vērtējumu, kas patiesībā ir daļa no procedūras, kurā tirdzniecības atļauja tiek piešķirta sākotnējām zālēm. Otrkārt, Vispārējā tiesa esot prettiesiski izveidojusi divas atšķirīgas VTA izpratnes atkarībā no tā, vai VTA vērtējumu veic Komisija un EMA, vai to dara kompetentā valsts iestāde.
3. Vispārējā tiesa neesot ievērojusi farmācijas jomu reglamentējošā Savienības tiesiskā regulējuma decentralizētās piemērošanas sistēmu, kas izveidota ar Regulu Nr. 726/2004⁽²⁾ un Direktīvu 2001/83, kā arī pārkāpusi kompetences piešķiršanas principu un subsidiaritātes principu, kas nostiprināti LES 5. pantā, savstarpējas uzticēšanās principu, kā arī Direktīvas 2001/83 6. panta 1. punktu, 30. un 31. pantu un Regulas Nr. 726/2004 57. panta 1. punktu un 60. pantu, jo secināja, ka Komisijas un EMA kompetencē un pienākumos – izvērtējot, vai uz divām zālēm attiecas viena un tā pati VTA – ir atkārtoti veikt vai pārbaudīt iepriekš kompetentās valsts iestādes veiktu vērtējumu par vienu no šīm zālēm kvalitatīvo sastāvu darbīgās vielas ziņā.
4. Vispārējā tiesa esot pārsniegusi pārbaudes tiesā robežas, ar savu zinātnisko vērtējumu aizstājot kompetento regulatīvo iestāžu zinātnisko vērtējumu.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2001/83/EK (2001. gada 6. novembris) par Kopienas kodeksu, kas attiecas uz cilvēkiem paredzētām zālēm (OV 2001, L 311, 67. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 726/2004 (2004. gada 31. marts), ar ko nosaka cilvēkiem paredzēto un veterināro zāļu reģistrēšanas un uzraudzības Kopienas procedūras un izveido Eiropas Zāļu aģentūru (OV 2004, L 136, 1. lpp.).

Apelācijas sūdzība, ko 2021. gada 14. jūlijā Biogen Netherlands BV iesniedza par Vispārējās tiesas (septītā palāta paplašinātā sastāvā) 2021. gada 5. maija spriedumu T-611/18 *Pharmaceutical Works Polpharma/EMA*

(Lieta C-439/21 P)

(2021/C 391/19)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Biogen Netherlands BV (pārstāvji: C. Schoonderbeek, advocaat)

Pārējās lietas dalībnieces: *Pharmaceutical Works Polpharma S.A.*, Eiropas Zāļu aģentūra (EMA), Eiropas Komisija

Prasījumi

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi Tiesai ir šādi:

- apmierināt apelācijas sūdzību;
- atcelt pārsūdzēto spriedumu.

Pamati un galvenie argumenti

Pirmais apelācijas sūdzības pamats: Vispārējā tiesa esot nepareizi piemērojusi LESD 277. pantu, jo neatzina, ka attiecībā uz Komisijas lēmumu par tirdzniecības atļaujas piešķiršanu zālēm “Tecfidera” celtā iebilde par prettiesiskumu ir nepieņemama tāpēc, ka *Polpharma* šo aktu būtu varējusi pārsūdzēt tieši, jo tas ir normatīvs akts, kuram nav vajadzīgi īstenošanas pasākumi un kurš *Polpharma* skar tieši.

Otrais apelācijas sūdzības pamats: izvērtējot iebildi par prettiesiskumu, Vispārējā tiesa esot nepareizi interpretējusi un nepareizi piemērojusi visaptverošas tirdzniecības atļaujas jēdzienu, kurš paredzēts Direktīvas 2001/83⁽¹⁾ 6. panta 1. punktā.

Trešais apelācijas sūdzības pamats: Vispārējā tiesa esot nepareizi interpretējusi juridiskās prasības kombinēto zāļu atļaujas izsniegšanai 1994. gadā un attiecīgā jautājuma vērtējumā neesot atzinusi “Fumaderm” atļaujas atjaunošanu 2013. gadā.

Ceturtais apelācijas sūdzības pamats: Vispārējā tiesa esot nepareizi interpretējusi un nepareizi piemērojusi valsts iestāžu vērtējumu un lēmumu savstarpējas atzīšanas principu, jo secināja, ka attiecīgajā lietā šis princips neesot piemērojams EMA un Komisijai.

Piektais apelācijas sūdzības pamats: Vispārējā tiesa esot nepareizi piemērojusi piemērojamo pārbaudes tiesā standartu attiecībā uz zinātniskiem vērtējumiem un zinātniekiem pierādījumiem, pati veicot lietas materiālos esošo zinātnisko datu vērtējumu.

(¹) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2001/83/EK (2001. gada 6. novembris) par Kopienas kodeksu, kas attiecas uz cilvēkiem paredzētām zālēm (OV 2001, L 311, 67. lpp.).

Apelācijas sūdzība, ko 2021. gada 15. jūlijā Eiropas Zāļu aģentūra iesniedza par Vispārējās tiesas (septītā palāta paplašinātā sastāvā) 2021. gada 5. maija spriedumu T-611/18 *Pharmaceutical Works Polpharma/EMA*

(Lieta C-440/21 P)

(2021/C 391/20)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Eiropas Zāļu aģentūra (EMA) (pārstāvji: S. Marino, S. Drosos, H. Kerr)

Pārējās lietas dalībnieces: *Pharmaceutical Works Polpharma S.A.*, Eiropas Komisija, Biogen Netherlands BV

Prasījumi

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi Tiesai ir šādi:

- atcelt pārsūdzēto spriedumu;
- noraidīt atcelšanas prasību lietā T-611/18 un
- piespriest prasītājam pirmajā instancē atlīdzināt tiesāšanās izdevumus saistībā ar lietu T-611/18 un tos, kas attiecas uz šo apelācijas tiesvedību.

Pamati un galvenie argumenti

EMA apelācijas sūdzība ir balstīta uz četriem pamatiem.

1. Pirmajā apelācijas sūdzības pamatā EMA apgalvo, ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi divkāršu kļūdu, ciktāl no fakta, ka tirdzniecības atļauja kombinētajām zālēm nesin tika pagarināta, tā nesecināja, ka minētais pagarinājums tika piešķirts, pamatojoties uz pagarināšanas laikā pieejamajiem pierādījumiem un pagarināšanas laikā pieejamajiem regulatīvajiem standartiem.
2. Otrajā apelācijas sūdzības pamatā EMA apgalvo, ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi tiesību kļūdu, ciktāl tā uzskatīja, ka EMA un Komisija pilda īpašu funkciju, kuras dēļ Komisijai bija jāpārbauda vienas no valsts atļauto kombinēto zāļu darbīgajām vielām terapeitiskā iedarbība, noskaidrojot datu aizsardzības tiesības attiecībā uz monoterapiju, kurai ir sniegta centralizēta atļauja un kura ietver vienu no kombinēto zāļu darbīgajām vielām.
3. Trešajā apelācijas sūdzības pamatā EMA apgalvo, ka Vispārējā tiesa ir kļūdaini interpretējusi Direktīvas 2001/83/EK⁽¹⁾ 6. panta 1. punkta otro daļu, ciktāl tā uzskatījusi, ka visaptverošās tirdzniecības atļaujas pārbaude ietver Komisijas pārliecināšanos par terapeitisko iedarbību, kas piemīt vienai no to kombinēto zāļu darbīgajām vielām, kurām izsniegta valsts atļauja.
4. Ceturtajā apelācijas sūdzības pamatā EMA apgalvo, ka Vispārējā tiesa ir pārsniegusi pārbaudes tiesā pilnvaru robežas, ciktāl tā *de novo* uzsāka noteiktu zinātnisko pierādījumu vērtējumu un ciktāl tā pārmeta Komisija, ka tā nav veikusi izpēti saistībā ar iespējamām šaubām, kas it kā esot pastāvējušas attiecībā uz šiem zinātniskiem pierādījumiem.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2001/83/EK (2001. gada 6. novembris) par Kopienas kodeksu, kas attiecas uz cilvēkiem paredzētām zālēm (OV 2001, L 311, 67. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2021. gada 23. jūlijā iesniedza *Rechtbank Den Haag, zittingsplaats 's-Hertogenbosch* (Nīderlande) – E, F/*Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid*

(Lieta C-456/21)

(2021/C 391/21)

Tiesvedības valoda – holandiešu

Iesniedzējtiesa

Rechtbank Den Haag, zittingsplaats 's-Hertogenbosch

Pamatlietas puses

Prasītājas: E, F

Atbildētājs: *Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Kvalifikācijas direktīvas⁽¹⁾ 10. panta 1. punkta d) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka rietumu normas, vērtības un uzvedības modeļi, ko trešo valstu valstspiederīgie pārņem, uzturoties dalībvalsts teritorijā nozīmīgu daļu no viņu identitāti veidojošā dzīves posma, vienlaikus pilnībā piedaloties sabiedriskajā dzīvē, ir jāuzskata par kopēju pagātni, ko nevar mainīt, vai attiecīgi par tik nozīmīgām identitātes pazīmēm, ka no skartajām personām nevar pieprasīt, ka viņas no tām atsakās?

- 2) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir apstiprinoša, vai trešo valstu valstspiederīgie, kuri – neatkarīgi no attiecīgajiem iemesliem – ir pārņēmuši līdzīgas rietumu normas un vērtības, faktiski uzturoties dalībvalstī viņu identitāti veidojošajā dzīves posmā, ir jāuzskata par “īpašas sociālas grupas dalībniekiem” Kvalifikācijas direktīvas 10. panta 1. punkta d) apakšpunkta izpratnē? Vai jautājums par to, vai ir konstatējama “īpaša sociāla grupa, kurai attiecīgajā valstī ir īpatna identitāte”, ir jāizvērtē no dalībvalsts viedokļa, vai arī minētais, lasot kopā ar Kvalifikācijas direktīvas 10. panta 2. punktu, ir jāinterpretē tādējādi, ka noteicošā nozīme ir tam, ka ārvalstnieks var pierādīt, ka viņš izcelsmes valstī tiek uzskatīts par daļu no īpašas sociālas grupas vai attiecīgi katrā ziņā uz viņu izcelsmes valstī atbilstošās pazīmes tiek attiecinātas? Vai prasība, saskaņā ar kuru rietumnieciskošana var pamatot bēgļa statusu tikai tad, ja tās pamatā ir reliģiski vai politiski iemesli, atbilst Kvalifikācijas direktīvas 10. pantam, lasot to kopā ar neizraidīšanas principu un patvēruma tiesībām?
- 3) Vai ar Savienības tiesībām, it īpaši Eiropas Savienības Pamattiesību hartas (turpmāk tekstā – “Harta”) 24. panta 2. punktu, lasot to kopā ar Hartas 51. panta 1. punktu, ir saderīga valsts tiesu prakse, atbilstoši kurai, izvērtējot starptautiskās aizsardzības pieteikumu, lēmējinstāde izsver bērna intereses, pirms tam (katrā procedūrā) tās konkrēti nekonstatējot (vai attiecīgi neliekot konstatēt)? Vai atbilde uz šo jautājumu mainās, ja dalībvalstij ir jāizvērtē pieteikums par uzturēšanās atļauju, pamatojoties uz vispārīgiem pamatiem, un lēmuma pieņemšanā par šo pieteikumu ir jāņem vērā bērna intereses?
- 4) Kā un kurā posmā, izvērtējot starptautiskās aizsardzības pieteikumu, ņemot vērā Hartas 24. panta 2. punktu, ir jāņem vērā un jāizsver bērna intereses, it īpaši kaitējums, kas ir nodarīts nepilngadīgajam ilglaicīgas faktiskas uzturēšanās dalībvalstī dēļ? Vai šajā ziņā ir nozīme tam, vai šī faktiskā uzturēšanās bija likumīga? Vai, izsverot bērna intereses šajā vērtējumā, ir nozīme tam, vai dalībvalsts ir lēmusi par starptautiskās aizsardzības pieteikumu, ievērojot Savienības tiesībās lēmuma pieņemšanai paredzētos termiņus, vai nav ticis ievērots atgriešanās pienākums, kas ir ticis noteikts agrākā datumā, un vai dalībvalsts nav veikusi izraidīšanu pēc atgriešanas lēmuma pieņemšanas, tādējādi ļaujot turpināt nepilngadīgās personas faktisko uzturēšanos šajā dalībvalstī?
- 5) Vai valsts tiesu prakse, atbilstoši kurai tiek nošķirti sākotnējie un turpmākie starptautiskās aizsardzības pieteikumi tādā ziņā, ka vispārīgie pamati netiek ņemti vērā saistībā ar turpmākiem starptautiskās aizsardzības pieteikumiem, atbilst Savienības tiesībām, ņemot vērā Hartas 7. pantu kopsakarā ar tās 24. panta 2. punktu?

(¹) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2011/95/ES (2011. gada 13. decembris) par standartiem, lai trešo valstu valstspiederīgos vai bezvalstniekus kvalificētu kā starptautiskās aizsardzības saņēmējus, par bēgļu vai personu, kas tiesīgas saņemt alternatīvo aizsardzību, vienotu statusu un par piešķirtās aizsardzības saturu (OV 2011, L 337, 9. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2021. gada 3. augustā iesniedza Supreme Court (Īrija) – kriminālprocess pret SN un SD. Pārējie lietas dalībnieki: Governor of Cloverhill Prison, Īrija, Attorney General, Governor of Mountjoy prison

(Lieta C-479/21)

(2021/C 391/22)

Tiesvedības valoda – angļu

Iesniedzējtiesa

Supreme Court

Kriminālprocess pret

SN un SD

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Izstāšanās līguma normas, kas paredz EAO (¹) režīma turpināšanu attiecībā uz Apvienoto Karalisti, minētajā līgumā paredzētajā pārejas periodā var uzskatīt par saistošām Īrijai, ņemot vērā šā režīma nozīmīgumu BDTT (²) jomā?

- 2) Vai Tirdzniecības un sadarbības nolīguma normas, kas paredz EAO režīma turpināšanu attiecībā uz Apvienoto Karalisti pēc attiecīgā pārejas perioda, var uzskatīt par saistošām Īrijai, ņemot vērā šā režīma nozīmīgumu BDTT jomā?

⁽¹⁾ Eiropas apcietināšanas orderis.

⁽²⁾ Brīvības, drošības un tiesiskuma telpa.

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2021. gada 3. augustā iesniedza Supreme Court (Īrija) –
W O, J L/Minister for Justice and Equality**

(Lieta C-480/21)

(2021/C 391/23)

Tiesvedības valoda – angļu

Iesniedzējtiesa

Supreme Court

Pamatlietas puses

Prasītāji: W O, J L

Atbildētājs: Minister for Justice and Equality

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai ir lietderīgi piemērot pārbaudi, kas izklāstīta spriedumos lietā LM ⁽¹⁾ un apstiprināta lietās L un P ⁽²⁾, ja pastāv faktiskais risks, ka apelācijas sūdzības iesniedzēji tiks tiesāti tiesās, kuras nav tiesību aktos noteiktas tiesas?
- 2) Vai ir lietderīgi piemērot pārbaudi, kas izklāstīta spriedumos lietā LM un apstiprināta lietās L un P, ja persona, kas vēlas apstrīdēt pieprasījumu saskaņā ar EAO, nevar veikt šādu pārbaudi, jo tajā brīdī nav iespējams noteikt to tiesu sastāvu, kurās persona tiks tiesāta, pamatojoties uz to, kādā veidā lietas tiek sadalītas pēc nejaušības principa?
- 3) Vai apstākļi, kad nav efektīvu tiesiskās aizsardzības līdzekļu, lai apstrīdētu Polijas tiesnešu iecelšanas likumību, gadījumos, kad ir skaidrs, ka apelācijas sūdzības iesniedzēji tajā brīdī nevar noteikt, vai tiesas, kurās tie tiks tiesāti, sastāvēs no nelikumīgi ieceltiem tiesnešiem, nozīmē to, ka ir pārkāpts tiesību uz taisnīgu tiesu būtība, kas izpildes valstij liek atteikties apelācijas sūdzības iesniedzēju nodošanu?

⁽¹⁾ Lieta C-216/18 PPU, ECLI:EU:C:2018:586.

⁽²⁾ Apvienotās lietas C-354/20 PPU un C-412/20 PPU, ECLI:EU:C:2020:1033.

**Apelācijas sūdzība, ko 2021. gada 13. augustā Health Information Management (HIM) iesniedza par
Vispārējās tiesas (desmitā palāta) 2021. gada 9. jūnija spriedumu lietā T-235/19 Health Information
Management (HIM)/Komisija**

(Lieta C-500/21 P)

(2021/C 391/24)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Health Information Management (HIM) (pārstāvis: P. Zeegers, advokāts)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Komisija

Prasījumi

Apelācijas sūdzības iesniedzējs lūdz Tiesu:

— atzīt šo apelācijas sūdzību par pieņemamu un pamatotu, līdz ar ko:

- atcelt Eiropas Savienības Vispārējās tiesas 2021. gada 9. jūnija sprieduma lietā T-235/19 *Health Information Management*/Komisija 93.–97. un 117.–185. punktu;
- atcelt pārsūdzētā sprieduma rezolutīvās daļas 1., 2., 3. un 5. punktu;
- nodot lietu atpakaļ Vispārējai tiesai, lai tā lemtu par apelācijas sūdzības iesniedzēja lūgumu, kas pausts 2019. gada 4. aprīlī iesniegtajā prasības pieteikumā;
- piespriest Eiropas Komisijai samaksāt visas izmaksas un izdevumus, tostarp tās padomdevēja izmaksas un honorāru, kuru summa provizoriski noteikta 15 000 EUR apmērā bez PVN.

Pamati un galvenie argumenti

Savas apelācijas sūdzības pamatojumam *Health Information Management* izvirza trīs pamatus: (i) tiesību uz aizstāvību pārkāpums un Pamattiesību hartas 41. pantā nostiprināto tiesību uz labu pārvaldību pārkāpums, (ii) pienākuma norādīt pamatojumu saskaņā ar LESD 296. panta otro daļu pārkāpums, un (iii) LESD 272. panta pārkāpums un nepareiza piemērošana un līdz ar to objektivitātes un samērīguma principu pārkāpums.

VISPĀRĒJĀ TIESA

Vispārējās tiesas priekšsēdētāja 2021. gada 22. jūlija rīkojums – CCPL u.c./Komisija

(Lieta T-130/21 R)

(Pagaidu noregulējums – Konkurence – Aizliegtas vienošanās – Mazumtirdzniecībai paredzēto pārtikas produktu iepakojuma tirgus – Lēmums, ar ko uzliek naudas sodu – Finansiāla garantija – 2006. gada pamatnostādnes naudas soda aprēķināšanai – Maksātspēja – Pieteikums par izpildes apturēšanu – “Fumus boni juris” neesamība)

(2021/C 391/25)

Tiesvedības valoda – itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītājas: CCPL – Consorzio Cooperative di Produzione e Lavoro SC (Redžo nell'Emīlija, Itālija), Coopbox Group SpA (Bibbiano, Itālija), Coopbox Eastern s.r.o. (Nové Mesto nad Váhom, Slovākija) (pārstāvji: E. Cucchiara un E. Rocchi, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji: P. Rossi un T. Baumé)

Priekšmets

Pieteikums, kas pamatots ar LESD 278. un 279. pantu un ar ko tiek lūgts apturēt Eiropas Komisijas 2020. gada 17. decembra Lēmuma C(2020) 8940 *final*, ar ko aizstāj naudas sodus, kas ar Lēmumu C(2015) 4336 *final* (2015. gada 24. jūnijs) par procedūru saskaņā ar LESD 101. pantu un EEZ līguma 53. pantu ir noteikti attiecībā uz CCPL S.c., Coopbox Group S.p.A. un Coopbox Eastern s.r.o. (Lieta AT.39563 – Pārtikas produktu iepakojums mazumtirdzniecībai) izpildi, ciktāl tajā prasītājam tiek noteikts pienākums vai nu sniegt finansiālu garantiju, vai samaksāt uzliktos naudas sodus provizoriski.

Rezolutīvā daļa

- 1) Pieteikumu par pagaidu noregulējumu noraidīt.
- 2) Lēmuma par tiesāšanās izdevumiem pieņemšanu atlikt.

Vispārējās tiesas priekšsēdētāja 2021. gada 22. jūlija rīkojums – Aloe Vera of Europe/Komisija

(Lieta T-189/21 R)

(Pagaidu noregulējums – Regula (EK) Nr. 1925/2006 – Aizliegtās vielas, ierobežotās vielas un vielas, kuras pārbauda Kopienas iestādes – Regula (ES) 2021/468 – Hidroksiantracēna atvasinājumus saturošu Aloe sugu lapu preparātu aizliegums – Pieteikums par izpildes apturēšanu – Steidzamības neesamība)

(2021/C 391/26)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Aloe Vera of Europe BV (Amsterdama, Nīderlande) (pārstāvis: B. Van Vooren, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji: W. Farrell un B. Rous Demiri)

Priekšmets

Pieteikums, kas pamatots ar LESD 278. un 279. pantu un ar ko tiek lūgts apturēt Komisijas Regulas (ES) 2021/468 (2021. gada 18. marts), ar ko attiecībā uz hidroksiantracēna atvasinājumus saturošām botāniskajām sugām groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 1925/2006 III pielikumu (OV 2021, L 96, 6. lpp.) izpildi uz deviņiem mēnešiem no šā rīkojuma izdošanas dienas.

Rezolutīvā daļa

- 1) Pieteikumu par pagaidu noregulējumu noraidīt.
- 2) Lēmuma par tiesāšanās izdevumiem pieņemšanu atlikt.

Vispārējās tiesas 2021. gada 27. jūlija rīkojums – *Alliance française de Bruxelles-Europe u.c./Komisija* (Lieta T-285/21 R)

(Pagaidu noregulējums – Publiski pakalpojumu līgumi – Valodu apmācības pakalpojuma sniegšana –
Pieteikums par pagaidu pasākumu noteikšanu – Steidzamības neesamība)

(2021/C 391/27)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītājas: *Alliance française de Bruxelles Europe* (Brisele, Beļģija) un 7 citi prasītāji, kuru vārdi ir norādīti rīkojuma pielikumā (pārstāvis: E. van Nuffel d'Heynsbroeck, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji: B. Araujo Arce un M. Ilkova)

Priekšmets

Prasība, kas ir pamatota ar LESD 278. un 279. pantu un ar kuru tiek lūgts, pirmkārt, apturēt Komisijas 2021. gada 19. aprīļa lēmuma par publiskā iepirkuma saistībā ar pamatlīgumiem valodu apmācībai Eiropas Savienības iestādēs un struktūrvienībās (Nr.HR/2020/OP/0014) 4. daļas (valodu kursi franču valodā) piešķiršanu, ar kuru pirmajā vietā iecelts *CLL Centre de Langues – Allingua* grupējums un otrajā vietā – *Alliance Europe Multilingue* grupējums, kuru veido prasītāji, izpildi un, otrkārt, pieņemt jebkādu citu pagaidu pasākumu, ko Vispārējā tiesa uzskata par piemērotu.

Rezolutīvā daļa

- 1) Pieteikumu par pagaidu noregulējumu noraidīt.
 - 2) Lēmuma par tiesāšanās izdevumiem pieņemšanu atlikt.
-

Prasība, kas celta 2021. gada 20. jūlijā – TM/ECB

(Lieta T-440/21)

(2021/C 391/28)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: TM (ko pārstāv: L. Levi un A. Champetier, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Centrālā banka

Prasījumi

Prasītāja prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt valdes 2020. gada 15. decembra lēmumu, ar kuru ģenerāldirektora amatā Informācijas sistēmu ģenerāldirektorātā iecelta P. kundze, nevis prasītājs;
- atcelt, ja nepieciešams, valdes 2021. gada 11. maija lēmumu, ar kuru tika noraidīta prasītāja īpašā prasība par lēmumu viņu neiecelt amatā;
- atlīdzināt prasītājam materiālos zaudējumus 73 679,47 EUR apmērā, kas tika radīti, jo tika pieņemts 2020. gada 15. decembra lēmums;
- simboliski atlīdzināt prasītājam morālo kaitējumu 1 EUR apmērā.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājs izvirza trīs pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka esot pieļauta acīmredzama kļūda vērtējumā, Darba nosacījumu 8.a panta c) punkta un Civildienesta noteikumu 1a.1.1(b), 1a.2.1.1. un 1a.2.6.1. panta pārkāpums un nav ievērots paziņojums par vakanci un dienesta intereses.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka darbā pieņemšanas procedūra 2020-2738-EXT esot bijusi nelikumīga Civildienesta noteikumu 1a.3.1.2. panta 4. daļas un pilnvaru nepareizas izmantošanas dēļ.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka neesot ievērots Civildienesta noteikumu 1a.2.7.9., 1a.2.7.10. un 1a.2.7.11. pants, trūkstot pamatojuma un ir pārkāpts labas pārvaldības princips.

Prasība, kas celta 2021. gada 2. augustā – Coulter Ventures/EUIPO – iWeb (“R”)

(Lieta T-457/21)

(2021/C 391/29)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Coulter Ventures LLC (Kolumbusa, Ohio, Amerikas Savienotās Valstis) (pārstāvis: R. Dissmann, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībiece: iWeb GmbH (Berlīne, Vācija)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: prasītāja Vispārējā tiesā

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes "R" pieteikums – reģistrācijas pieteikums Nr. 13 750 849

Process EUIPO: iebildumu process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas ceturtnās padomes 2021. gada 2. jūnija lēmums lietā R 2789/2019-4

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- piespriest EUIPO atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, tostarp EUIPO procesā radušos izdevumus.

Izvirzītais pamats

- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2021. gada 6. augustā – Francija/Komisija

(Lieta T-475/21)

(2021/C 391/30)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Francijas Republika (pārstāvji: F. Alabrune, T. Stéhelin, A.-L. Desjonquères un G. Bain)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- daļēji atcelt Komisijas Īstenošanas lēmumu (ES) 2021/988 (2021. gada 16. jūnijs), ar ko no Eiropas Savienības finansējuma izslēdz konkrētus dalībvalstu izdevumus, kurus tās attiecinājušas uz Eiropas Lauksaimniecības garantiju fondu (ELGF) un uz Eiropas Lauksaimniecības fondu lauku attīstībai (ELFLA), ciktāl ar to tiek piemērota korekcija, kas atbilst 45 869 990,19 EUR attiecībā uz "Brīvprātīgo saistīto atbalstu" ar šādu pamatojumu "Measure 24 – *année de demande* 2017 (*année financière* 2018)" un "Measure 24 – *année de demande* 2017 (*année financière* 2019)" 2018. un 2019. finanšu gadam;
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatojumam prasītāja izvirza tikai vienu pamatu pret apstrīdēto lēmumu.

Prasītāja uzskata, ka Komisija esot pieļāvusi tiesību kļūdu, kas izriet no Regulas Nr. 1307/2013 (¹) 52. panta 2. punkta kļūdainas interpretācijas, norādot, ka brīvprātīgā saistītā atbalsta shēma nav attiecināma uz pākšaugiem, kas audzēti kopā ar zāli.

Pirmkārt, Regulas Nr. 1307/2013 52. panta 2. punktā ir noteikts, ka dalībvalstis var īstenot saistītā atbalsta shēmu attiecībā uz vispārpieņemto un iedibināto prakses kopumu attiecīgās dalībvalsts proteīnaugu nozarē, kas ietver pākšaugus, kuri tiek audzēti augstā proteīna satura dēļ.

Otrkārt, Regulas Nr. 1307/2013 52. panta 2. punkts esot jāinterpretē tādējādi, ka proteīnaugu nozare ietver it īpaši Francijā vispārpieņemtu praksi audzēt lopbarības pākšaugu maisījumus, kuros dominē zāle.

Tādējādi Komisija, pieņemdamā apstrīdēto lēmumu, ir pieļāvusi tiesību kļūdu, norādot, ka Regulas Nr. 1307/2013 52. panta 2. punktā noteikto brīvprātīgo saistīto atbalstu nevar attiecināt uz lopbarības pākšaugu maisījumiem, kuros dominē zāle.

(¹) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1307/2013 (2013. gada 17. decembris), ar ko izveido noteikumus par lauksaimniekiem paredzētiem tiešajiem maksājumiem, kurus veic saskaņā ar kopējās lauksaimniecības politikas atbalsta shēmām, un ar ko atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 637/2008 un Padomes Regulu (EK) Nr. 73/2009 (OV 2013, L 347, 608. lpp.).

Prasība, kas celta 2021. gada 6. augustā – *TransnetBW/ACER*

(Lieta T-476/21)

(2021/C 391/31)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *TransnetBW GmbH* (Štutgarte, Vācija) (pārstāvji: *T. Burmeister* un *P. Kistner*, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Enerģoregulatoru sadarbības aģentūra (*ACER*)

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt *ACER* Apelācijas valdes 2021. gada 28. maija Lēmumu lietā A-001-2021 (konsolidētā versija), kurš attiecas uz sūdzību par *ACER* Lēmumu Nr. 30/2020 par pārdispečēšanas un kompensācijas tirdzniecības izmaksu dalīšanas metodoloģiju pamatjaudas aprēķina reģionam (turpmāk tekstā – “apstrīdētais lēmums”);
- piespriest *ACER* atlīdzināt *TransnetBW GmbH* tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza četrus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka strīdīgajā lēmumā apstiprinātā pārdispečēšanas un kompensācijas tirdzniecības izmaksu dalīšanas metodoloģijas piemērojamība ir prettiesiska. Apstrīdētajā lēmumā apstiprinātā pārdispečēšanas un kompensācijas tirdzniecības izmaksu dalīšanas metodoloģija prettiesiski paplašinot principa “piesārņotājs maksā” piemērojamību, attiecinot to uz novēršanas darbībām, kuras tiek veiktas attiecībā uz praktiski visiem pārvades tīkla elementiem pamatjaudas aprēķina reģionā, lai gan tiesību aktos tas ir paredzēts kā izņēmums no tīklu īpašnieku vispārējā pienākuma uzturēt un paplašināt savus tīklus atbilstoši tirgus vajadzībām (princips “īpašnieks maksā”).

2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka pārdispečēšanas un kompensācijas tirdzniecības izmaksu dalīšanas metodoloģijā noteiktā kopīgā cilpas plūsmas robežvērtība 10 % apmērā, kura apstiprināta apstrīdētajā lēmumā, ir prettiesiska. ACER kompetencē neesot bijis noteikt kopīgo cilpas plūsmas robežvērtību, un tādējādi ACER Apelācijas valde kompetencē neesot bijis apstiprināt kopīgo cilpas plūsmas robežvērtību. Kopīgā cilpas plūsmas robežvērtība esot noteikta pārlietu zemā, proti, 10 %, līmenī, un tās pamatā esot nepietiekami un strīdīgi dati.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka sodošā attieksme pret cilpas plūsmām, kuras pārsniedz minēto robežvērtību, ir prettiesiska. Sodošajai attieksmei pret cilpas plūsmām, kuras pārsniedz robežvērtību, salīdzinājumā ar iekšējām plūsmām neesot juridiska pamata, tā esot pretrunā principam “piesārņotājs maksā”, nediskriminācijas principam, kā arī samērīguma principam un radot nepareizus stimulus.
4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka ACER Apelācijas valde ir rīkojusies prettiesiski, jo tā tikai ierobežotā mērā pārbaudīja sarežģītos tehniskos un ekonomiskos vērtējumus, kurus ACER bija jāveic pārdispečēšanas un kompensācijas tirdzniecības izmaksu dalīšanas metodoloģijas apstiprināšanas procedūrā – tādējādi neesot ievērota ACER Apelācijas valdes obligātā pārbaudes intensitāte, kā tā ir noteikta Vispārējās tiesas spriedumā *Aquind* (2020. gada 18. novembris, T-735/18).

Prasība, kas celta 2021. gada 9. augustā – *British Airways*/Komisija

(Lieta T-480/21)

(2021/C 391/32)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: British Airways plc (Harmondsworth, Apvienotā Karaliste) (pārstāvji: A. Lyle-Smythe un R. O'Donoghue, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- piespriest Komisijai nekavējoties samaksāt nokavējuma procentus apmērā, kas atbilst nokavējuma procentiem par summu EUR 104 040 000 atbilstoši ECB refinansēšanās likmei, kurai pieskaitīti 3,5 %, par laikposmu no 2011. gada 14. februāra līdz 2016. gada 8. februārim (no kuras atskaitīta summa, kas jau ir samaksāta kā “garantētā atdeve”) vai, pakārtoti, atbilstoši likmei, kas noteikta pēc Vispārējās tiesas ieskata;
- piespriest Komisijai samaksāt saliktos procentus (vai, pakārtoti, nokavējuma procentus) par nokavējuma procentu summu (vai summu, kuru Vispārējā tiesa piespriedīs Komisijai samaksāt atbilstoši iepriekšējam ievilkumam) atbilstoši ECB refinansēšanās likmei, kurai pieskaitīti 3,5 %, vai atbilstoši likmei, kas noteikta pēc Vispārējās tiesas ieskata;
- atcelt Komisijas 2021. gada 30. aprīļa un 2. jūlija vēstulēs ietvertu lēmumu, ar ko ir atteikta minēto summu samaksa, un atzīt to par spēkā neesošu *ex tunc*;
- piespriest Komisijai atlīdzināt prasītājas tiesāšanās izdevumus un citus izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza četrus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka *British Airways* ir tiesības atgūt nokavējuma procentu summu, ceļot prasību uz LESD 266. panta pirmās daļas pamata, jo Komisijai esot bijis pienākums samaksāt šo summu, lai izpildītu Vispārējās tiesas spriedumu lietā T-48/11.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka *British Airways*, pakārtoti, ir tiesības atgūt nokavējuma procentu summu, ceļot prasību par ārpuslīgumisko atbildību uz LESD 266. panta otrās daļas, 268. panta un 340. panta pamata.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka *British Airways* katrā ziņā ir tiesības saņemt saliktos procentus atbilstoši LESD 266. panta pirmajai daļai – vai, pakārtoti, minētā panta otrajai daļai, LESD 268. pantam un LESD 340. pantam – par summu, kura bija tai jāsamaksā 2016. gada 8. februārī.
4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka Komisijas 2021. gada 30. aprīļa⁽¹⁾ un 2021. gada 2. jūlija⁽²⁾ vēstulēs fiksētais atteikums samaksāt nokavējuma procentu summu un saliktos procentus ir balstīts uz Līgumu (t. i., LESD 266. panta) pārkāpumu un/vai uz to, ka nav ievērots Savienības tiesību vispārējais princips, ka Savienības iestādēm ir pienākums sniegt atlīdzinājumu pēc sprieduma, ar kuru ir atcelts kāds pasākums. Tādējādi prasītāja apgalvo, ka lēmums ir jāatceļ atbilstoši LESD 263. pantam.

⁽¹⁾ Komisijas 2021. gada 30. aprīļa vēstule prasītājai.

⁽²⁾ Komisijas 2021. gada 2. jūlija vēstule prasītājai, atsaucies numurs – ARES(2021)4317994.

Prasība, kas celta 2021. gada 10. augustā – Neoperl/EUIPO (Santehnikas cilindriskas iebūvējamas sastāvdaļas attēlojums)

(Lieta T-487/21)

(2021/C 391/33)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Neoperl AG (Reinach, Šveice) (pārstāvji: H. Börjes-Pestalozza un U. Kaufmann, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Informācija par procesu EUIPO

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības pozīcijas preču zīmes (Santehnikas cilindriskas iebūvējamas sastāvdaļas attēlojums) reģistrācijas pieteikums – reģistrācijas pieteikums Nr. 15 786 544

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas piektās padomes 2021. gada 3. jūnija lēmums lietā R 2327/2019-5

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- piespriest EUIPO atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītie pamati:

- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums;
 - Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 95. panta 1. punkta pirmā teikuma pārkāpums.
-

Prasība, kas celta 2021. gada 11. augustā – Aquind u.c./ACER

(Lieta T-492/21)

(2021/C 391/34)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājas: *Aquind Ltd* (Londona, Apvienotā Karaliste), *Aquind Energy Sàrl* (Luksemburga, Luksemburga) un *Aquind SAS* (Ruāna, Francija) (pārstāvji: *S. Goldberg*, *L. Van den Hende*, *L. Malý* un *E. White*, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Energoregulatoru sadarbības aģentūra (ACER)

Prasījumi

Prasītāju prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt atbildētājas Apelācijas valdes 2021. gada 4. jūnija lēmumu un
- piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājas izvirza divus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka atbildētājas Apelācijas valde ir kļūdījusies, atzīstot, ka tajā iesniegtā sūdzība nav pieņemama. Tiek apgalvots, ka atbildētāja saglabāja kompetenci aizstāt tās atcelto lēmumu ⁽¹⁾ ar jaunu un piešķirt *AQUIND* starpsavienotājam atbrīvojumu atbilstoši Regulas (EK) Nr. 714/2009 ⁽²⁾ 17. pantam. Turklāt tiek apgalvots, ka atbildētājas Apelācijas valde nebija izpildījusi pienākumu nodrošināt Vispārējās tiesas 2020. gada 18. novembra sprieduma ⁽³⁾ pilnīgu izpildi.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka atbildētājas Apelācijas valde pārkāpa Regulas (ES) Nr. 2019/942 ⁽⁴⁾ 25. panta 3. punktā un 28. panta 4. punktā, kā arī atbildētājas Apelācijas valdes Reglamentā noteiktās prasības. Tiek apgalvots, ka atbildētājas Apelācijas valde neievēroja pareizo procedūru, jo viens no tās locekļiem nepiedalījās sēdē, mutvārdu process netika atzīts par pierādījumu un nav ticis publicēts apspriežu protokols.

⁽¹⁾ Atbildētājas Apelācijas valdes 2018. gada 17. oktobra Lēmums A-001-2018.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 714/2009 (2009. gada 13. jūlijs) par nosacījumiem attiecībā uz piekļuvi tīklam elektroenerģijas pārrobežu tirdzniecībā un par Regulas (EK) Nr. 1228/2003 atcelšanu (Dokuments attiecas uz EEZ) (OV 2009, L 211, 15.–35. lpp.).

⁽³⁾ Spriedums, 2020. gada 18. novembris, *Aquind/ACER*, T-735/18, EU:T:2020:542.

⁽⁴⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2019/942 (2019. gada 5. jūnijs), ar ko izveido Eiropas Savienības Energoregulatoru sadarbības aģentūru (Dokuments attiecas uz EEZ) (OV 2019, L 158, 22.–53. lpp.).

Prasība, kas celta 2021. gada 6. augustā – Ryanair un Malta Air/Komisija

(Lieta T-494/21)

(2021/C 391/35)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājas: *Ryanair DAC* (Swords, Īrija) un *Malta Air Ltd.* (Pietà, Malta) (pārstāvji: *F.-C. Laprèvote*, *E. Vahida*, *V. Blanc*, *S. Rating* un *I. Metaxas-Maranghidis*, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītāju prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt atbildētājas 2021. gada 5. aprīļa lēmumu par valsts atbalstu SA.59913 (2021/N) – Francija – COVID-19 – Air France un Air France–KLM Holding rekapitalizācija ⁽¹⁾ un
- piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājas izvirza septiņus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka atbildētāja esot pieļāvusi kļūdu, no apstrīdētā lēmuma piemērošanas jomas izslēdzot KLM.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka atbildētāja esot nepareizi piemērojusi Pagaidu regulējumu valsts atbalsta pasākumiem, ar ko atbalsta ekonomiku pašreizējā Covid-19 uzliesmojuma situācijā.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka atbildētāja esot nepareizi piemērojusi LESD 107. panta 3. punkta c) apakšpunktu.
4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka apstrīdētajā lēmumā ir pārkāpti konkrēti LESD noteikumi un Savienības tiesību vispārējie principi, kas ir bijuši Savienības gaisa transporta liberalizācijas pamatā kopš 1980. gadu beigām (t. i., nediskriminācija, pakalpojumu sniegšanas brīvība ⁽²⁾ un brīvība veikt uzņēmējdarbību).
5. Ar piekto pamatu tiek apgalvots, ka atbildētāja neesot uzsākusi formālo izmeklēšanas procedūru, kaut arī pastāvējušas nopietnas grūtības, un esot pārkāpusi prasītāju procesuālās tiesības.
6. Ar sesto pamatu tiek apgalvots, ka atbildētāja neesot izpildījusi pienākumu norādīt pamatojumu.
7. Ar septīto pamatu tiek apgalvots, ka apstrīdētais lēmums neatbilst LESD 342. panta un Regulas Nr. 1/58 prasībām par Savienības iestāžu oficiālo aktu valodu. ⁽³⁾

⁽¹⁾ OV 2021, C 240, 13. lpp.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1008/2008 (2008. gada 24. septembris) par kopīgiem noteikumiem gaisa pārvadājumu pakalpojumu sniegšanai Savienībā (pārstrādātā versija) (Dokuments attiecas uz EEZ) (OV 2008, L 293, 3.–20. lpp.).

⁽³⁾ EEK Padome: Regula Nr. 1, ar ko nosaka Eiropas Ekonomikas kopienā lietojamās valodas (OV 1958, 17, 385.–386. lpp.).

Prasība, kas celta 2021. gada 16. augustā – *Lotion/EUIPO* (“BLACK IRISH”)

(Lieta T-498/21)

(2021/C 391/36)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Lotion LLC* (Woodland Hills, Kalifornija, Amerikas Savienotās Valstis) (pārstāvis: A. Deutsch, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (*EUIPO*)

Informācija par procesu *EUIPO*

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības vārdiskas preču zīmes “BLACK IRISH” pieteikums – reģistrācijas pieteikums Nr. 18 189 156

Apstrīdētais lēmums: *EUIPO* Apelācijas piektās padomes 2021. gada 7. jūnija lēmums lietā R 199/2021-5

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- atļaut apstrīdēto pieteikumu attiecībā uz apstrīdētajām precēm un tām precēm, kas pašreiz norādītas pieteikumā;
- piespriest *EUIPO* atlīdzināt prasītājas tiesāšanās izdevumus, tostarp tos, kas radušies procesā Apelācijas padomē.

Izvirzītie pamati:

- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums;
- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 7. panta 1. punkta c) apakšpunkta pārkāpums;
- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 94. panta pārkāpums;
- Eiropas Savienības tiesību vispārējo principu, it īpaši vienlīdzīgas attieksmes principa un labas pārvaldības principa, pārkāpums.

Prasība, kas celta 2021. gada 14. augustā – *Ryanair*/Komisija

(Lieta T-499/21)

(2021/C 391/37)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Ryanair DAC* (Swords, Īrija) (pārstāvji: *E. Vahida*, *F.-C. Laprèvote*, *V. Blanc*, *S. Rating* un *I. Metaxas-Maranghidis*, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt atbildētājas 2021. gada 23. aprīļa lēmumu par valsts atbalstu SA.62304 (2021/N) – Portugāle – Covid-19: *TAP Portugal* zaudējumu atlīdzība (!); un
- piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza četrus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka atbildētāja ir nepareizi piemērojusi LESD 107. panta 2. punkta b) apakšpunktu un pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, izvērtējot atbalsta samērīgumu ar Covid-19 krīzes radīto kaitējumu.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka atbildētāja ir pārkāpusi konkrētus LESD noteikumus un Savienības tiesību vispārējos principus, kas ir bijuši Savienības gaisa transporta liberalizācijas pamatā kopš 1980. gadu beigām (t. i., nediskriminācija, pakalpojumu sniegšanas brīvība – kas gaisa transporta nozarē tiek piemērota ar Regulu 1008/2008 (?) – un brīvība veikt uzņēmējdarbību).
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka atbildētāja nav uzsākusi formālo izmeklēšanas procedūru, kaut arī pastāvēja nopietnas grūtības, un ir pārkāpusi prasītājas procesuālās tiesības.

4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka atbildētāja nav izpildījusi pienākumu norādīt pamatojumu.

⁽¹⁾ OV 2021, C 240, 33. lpp.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1008/2008 (2008. gada 24. septembris) par kopīgiem noteikumiem gaisa pārvadājumu pakalpojumu sniegšanai Savienībā (pārstrādātā versija) (Dokuments attiecas uz EEZ) (OV 2008, L 293, 3.–20. lpp.).

Prasība, kas celta 2021. gada 16. augustā – Philip Morris Products/EUIPO (“TOGETHER. FORWARD.”)

(Lieta T-500/21)

(2021/C 391/38)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Philip Morris Products SA (Neuchâtel, Šveice) (pārstāvji: L. Alonso Domingo, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Informācija par procesu EUIPO

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības vārdiskas preču zīmes “TOGETHER. FORWARD.” reģistrācijas pieteikums – reģistrācijas pieteikums Nr. 18 288 035

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas piektās padomes 2021. gada 2. jūnija lēmums lietā R 417/2021-5

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- piespriest EUIPO segt savus, kā arī atlīdzināt prasītājas tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītie pamati:

- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums un līdz ar to – minētā 7. panta 2. punkta pārkāpums, nepareizi novērtējot konkrēto patērētāju uztveri;
- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums attiecībā uz konkrēto preču zīmi.

Prasība, kas celta 2021. gada 16. augustā – Philip Morris Products/EUIPO (Figūra, ko veido līniju melnā un baltā krāsā kombinācija, kura rada kuba stūri)

(Lieta T-501/21)

(2021/C 391/39)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Philip Morris Products SA (Neuchâtel, Šveice) (pārstāvis: L. Alonso Domingo, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Informācija par procesu EUIPO

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes (Figūra, ko veido līniju melnā un baltā krāsā kombinācija, kura rada kuba stūri) reģistrācijas pieteikums – reģistrācijas pieteikums Nr. 18 252 130

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas piektās padomes 2021. gada 3. jūnija lēmums lietā R 79/2021–5

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- piespriest EUIPO segt savus, kā arī atlīdzināt prasītājas tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītie pamati:

- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums, nepareizi novērtējot konkrēto patērētāju uztveri;
- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums attiecībā uz konkrēto preču zīmi.

Prasība, kas celta 2021. gada 16. augustā – Philip Morris Products/EUIPO (Figūra, ko veido līniju melnā un baltā krāsā kombinācija, kura rada četrstūri)

(Lieta T-502/21)

(2021/C 391/40)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Philip Morris Products SA (Neuchâtel, Šveice) (pārstāvis: L. Alonso Domingo, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Informācija par procesu EUIPO

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes (Figūra, ko veido līniju melnā un baltā krāsā kombinācija, kura rada četrstūri) reģistrācijas pieteikums – reģistrācijas pieteikums Nr. 18 252 146

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas piektās padomes 2021. gada 26. maija lēmums lietā R 78/2021–5

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- piespriest EUIPO segt savus, kā arī atlīdzināt prasītājas tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītie pamati:

- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums, nepareizi novērtējot konkrēto patērētāju uztveri;
 - Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums attiecībā uz konkrēto preču zīmi.
-

ISSN 1977-0952 (elektroniskais izdevums)
ISSN 1725-5201 (papīra izdevums)

Eiropas Savienības
Publikāciju birojs
L-2985 Luksemburga
LUKSEMBURGA

LV